

A Kúria a dr. Muskovszky Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Abonyi Rita ügyvéd által képviselt dr. Molnár Csaba I.r., II.r. és III.r., a dr. Berényi Krisztina ügyvéd által képviselt IV.r., a személyese eljáró V.r., és VI.r. alperes ellen szerződés teljesítése és érvénytelenségének megállapítása iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 35.P.92.298/2012. szám alatt folyamatban volt, és a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.633.797/2013/3. számú ítéletével befejezett perében a II.r., III. r. és IV.r. alperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r., III.r. és IV.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 nap alatt a felperes részére 150.000 (Egyszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 850.000 (Nyolcszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az I.r. alperes között 2002. június 18-án adásvételi szerződés jött létre, mellyel a felperes eladta a tulajdonát képező ... szám alatti ingatlanát az I.r. alperesnek 3.900.000 forint vételárért. Az adásvételt követően erre az ingatlanra az alperesek között több ügylet bonyolódott, jelenleg a VI.r. alperes a tulajdonosa.

A II.r. és a III.r. alperesek 2011. január 13. napján meghatalmazták a IV.r. alperest, hogy a nevükben a felperessel megállapodást kössön annak érdekében, hogy a felperes által a ... szám alatti ingatlan vonatkozásában kezdeményezett per közös megegyezéssel megszüntetésre kerüljön.

2011. január 13. napján a felperes, valamint a II.r. és a III.r.

A felperes az ingatlan értékesítését követően a 8.500.000 forinthez nem jutott hozzá.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy a II.r. és a III.r. alperesek az elsőfokú eljárás során nem vitatták, hogy a IV.r. alperes a perbeli megállapodás megkötése során meghatalmazottjukként járt el, és nem vonták kétségbe azt sem, hogy az általuk adott meghatalmazás kiterjedt a perbeli tartalmú megállapodás megkötésére. Ezt vitató új tényelőadásuk előterjesztésére csak a másodfokú eljárásban került sor, azonban a Pp. 235. § (1) bekezdése kizárja ennek figyelembevételét.

A jogerős ítélet értelmében a IV.r. alperes személyes meghallgatása során előadta, hogy a megállapodás megkötésekor a II.r. és III.r. alperesek képviselőjében is eljárta. Utóbb ugyan a meghatalmazás terjedelmére eltérő előadást tett, azonban ezt az írásbeli meghatalmazás nem támasztotta alá. A meghatalmazásból semmiféle korlátozás nem tűnt ki, és a II.r. és III.r. alperesek sem állították, hogy a megállapodás megkötésekor a IV.r. alperes a képviselői jogosultságát túllépte volna. A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a szerződés teljesítése iránt előterjesztett kereset érdemi elbírálása szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a felperest megillető 8.500.000 forintos igény milyen jogviszonyból ered, ugyanis a felek az alperesi fizetési kötelezettséget a perbeli ingatlan eladásához kötötték, ez pedig megvalósult. A megállapodást egyik fél sem támadta meg, érvénytelenségi kifogást sem terjesztett elő.

A jogerős ítélettel szemben a II.r., III. r. és külön a IV.r. alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a kereset elutasítását, illetőleg az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérték. Jogszabálysértésként a Pp. 3. § (3) bekezdése, 163. § (2) bekezdése, 235. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 236. § (3) bekezdése megsértésére hivatkoztak.

Előadták, hogy a II.r. és a III.r. alperesek 2011. január 13-án valóban meghatalmazást adtak a IV.r. alperes részére, azonban a bíróságok ez alapján jogsértően, a meghatalmazás téves értelmezésével állapították meg a kötelezettségvállalásuk fennállását. Szerintük iratellenes annak kimondása, hogy az elsőfokú eljárás során a II.r. és III.r. alperesek nem vitatták a IV.r. alperes részére adott meghatalmazás terjedelmét, ugyanis a II.r. alperes a 2012. március 21-én kelt előkészítő iratában kifejezetten hivatkozott arra, hogy a felperessel szemben kötelezettséget nem vállalt, nincs olyan fennálló kötelmi jogviszony, amely alapján a felperes igényt formálhatna, ebből következően vitatta, hogy a megállapodásból kötelezettség származna a II.r.-III.r. alperesre. Erre utalt a IV.r. alperes 2012. június 20-i beadványában is, amikor rögzítette, hogy a meghatalmazása nem terjedt ki a felperessel történő bármilyen összegű megállapodás megkötésére. Sérelmezték, hogy a másodfokú bíróság új tényelődásként tekintette a II.r. és III.r. alperes fellebbezési hivatkozását, és ezen tényelődásokat a fellebbezés elbírálásából kizárta.

A felülvizsgálati kérelmekben hivatkoztak arra is, hogy a másodfokú bíróság a megállapodás megtámadása körében jogellenesen mellőzte a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat, ugyanis az elsőfokú bíróságnak kötelessége lett volna a módosított kereseti kérelem kapcsán a Ptk. 198. § (1) bekezdése körében a bizonyítási teherre kioktatni az alpereseket, többek között felhívni a figyelmet arra, hogy megtámadásukat kifogásként is előterjeszthetik. Kifogásolták annak megállapítását, hogy a felek között a megállapodás létrejötté és tartalma nem volt vitás, hiszen a 3. számú tárgyalási jegyzőkönyvben, továbbá a per során előterjesztett beadványaikban is vitatták a megállapodás tartalmát. E körben is elmaradt a kioktatás, melynek ki kellett volna térnie a Ptk. 236. § (3) bekezdése szerinti megtámadási kifogás előterjesztésének lehetőségére.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében tartalmilag a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelmek nem alaposak.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelmekben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A II.r. és a III.r. alperesek érvelésével szemben 2012. március 21-i II.r. alperesi előkészítő irat (...) nem mond ellent a jogerős ítélet megállapításainak, ugyanis ebben a II.r. alperes csak arra hivatkozott, hogy saját maga nem vállalt kötelezettséget, és erre tekintettel közte és a felperes közötti nincs jogviszony. Olyan nyilatkozatot a II. r. alperes nem tett, amivel az általa adott meghatalmazást vitatta volna. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott 2012. június 20-i keltezésű IV.r. alperesi észrevételből (...) sem a felülvizsgálati kérelmekben írt következtetés vonható le, ugyanis az egyértelműen megerősíti, hogy a IV.r. alperesnek volt meghatalmazása a II.r. és III.r. alperestől. E nyilatkozatában a IV.r. alperes a korábbi előadásától eltérően arra utalt, hogy „semmilyen összecszerűségi megállapodásra” nem volt felhatalmazása, e körben azonban a másodfokú bíróság a felmerült bizonyítékokat helyesen mérlegelve jutott arra a megállapításra, hogy ezen eltérő előadást a II.r. alperes által adott írásbeli meghatalmazás tartalma nem támasztotta alá.

A felülvizsgálati kérelmekben tett hivatkozásoktól eltérően a 2012. június 20-i keltezésű észrevétel egyértelműen azt a megállapítást támasztja alá, hogy a IV.r. alperes mint meghatalmazott a felek közötti jogvita megoldására és a megoldás érdekében jognyilatkozatok tételére kapott meghatalmazást, az észrevételben tett személyes nyilatkozat szerint ugyanis a meghatalmazás kiterjedt arra, hogy „próbálja rendezni a jogvitát” (...).

A részben ellentmondó alperesi személyes nyilatkozatok mellett a bizonyítékokat a maguk összességében értékelve lehetett következtetést levonni a felek megállapodásának tartalmára vonatkozóan. A II.r. alperes ugyan vitatta, hogy a felperes által megjelölt tartalommal a megállapodás létrejött volna a felperes és a II.r., III.r. és a IV.r. alperesek között (... számú jegyzőkönyv első bekezdés), ugyanakkor a II.r. alperes azt nem tette vitássá, hogy a megállapodás megkötésekor a IV.r. alperes a II.r. alperes képviselőjében, illetve meghatalmazása alapján járt el (... számú jegyzőkönyv második bekezdés). A megállapodás tartalmáról a IV.r. alperes elmondta, hogy azt saját nevében aláírta, másrészt meghatalmazással rendelkezett a II.r. alperestől arra, hogy a felperessel a nevében is kössön valamiféle egyezséget, megállapodást. Kifejezetten nyilatkozott arról, hogy a megállapodásban foglalt kötelezettségvállalást az alperesek megtették (... számú jegyzőkönyv 5., 6. és 10. bekezdés).

A fentiekből következően nincs jelentősége a Pp. 235. § (1)

bekezdése szerinti, II.r. és a III.r. alperesi újnak minősített tényelőadás figyelmen kívül hagyásának, miután a másodfokú bíróság ítéletében (másodfokú ítélet 3. oldal 4., 5. bekezdés) a felmerült bizonyítékokat - beleértve a módosított kereseti kérelmet követően tett alperesi nyilatkozatokat is - teljes körűen értékelte. A felmerült bizonyítékokból pedig az a következtetés vonható le, hogy a II.r. és III.r. alperesek által sem vitatottan az általuk adott meghatalmazás célja a felperessel fennálló jogvita valamilyen megegyezéssel történő rendezése volt. Ebbe a körbe pedig a jogerős ítélet szerinti pénzfizetésre vonatkozó kötelezettségvállalás is beletartozik.

A II.r., III.r. és IV.r. alperes továbbá a felperes között ily módon létrejött megállapodás vonatkozásában helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy azt az alperesek nem támadták meg, e körben a Pp. 3. § (3) bekezdése sem írt elő tájékoztatási kötelezettséget a bíróság számára, ugyanis az ügy urai a peres felek, anyagi jogi igényeik perbeli előterjesztése tekintetében kizárólag a felek hozhatnak döntéseket, a felek helyett perbeli rendelkező nyilatkozatok megtételére a bíróságnak lehetősége nincs, azt - különösen jogi képviselővel eljáró felek - maguk dönthetik el, hogy a kereseti kérelemmel szembeni védekezés körében milyen eszközöket vesznek igénybe (Pp. 3. § (2) bekezdés). A bíróság tájékoztatási kötelezettsége csupán a perben előadott kérelmek, igények alapjául szolgáló tényelőadás bizonyítására vonatkozó bizonyítási teher és a bizonyítandó tények köre tekintetében áll fenn (Pp. 3. § (3) bekezdés).

A fentiekre tekintettel jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a meghatalmazás nem vitatott megadására tekintettel a képviseleti jog igazolt korlátozásának hiányában a felperes és a II.r., III.r. és IV.r. alperesek közötti megállapodás szerinti kötelezettség terheli a II.r., III.r. és IV.r. alpereseket, így a jogerős ítélet alpereseket marasztaló rendelkezése nem jogszabálysértő.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a II.r., III.r. és IV.r. alpereseket a felperes részére ügyvédi képviseletével összefüggő felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A Kúria a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a II.r., III.r. és IV.r. alperesek személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2014. december 11.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Gombos
Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró